

155. קטע מעדות בכתב של הס, מפקד מחנה ההשמדה אושוויץ

בקיץ 1941, לא אוכל לציין כעת את התאריך המדויק, נקראתי פתאום אל הרייכספיהרר ס"ס לברלין, על-ידי השלישות שלו במישרין. בניגוד למנהגו בדרך כלל, ללא נוכחות השליש, פתח ואמר לי בלשון זו בקירוב:

הפיהרר פקד על הפתרון הסופי של השאלה היהודית, ואנחנו הס"ס חייבים לבצע פקודה זו. מקומות ההשמדה הקיימים שבמזרח אין בכוחם לבצע את האקציות הגדולות הנלקחות בחשבון. לכן קבעתי לתכלית זו את אושוויץ (Auschwitz), ראשית בשל מצב התחבורה הטכני הנוח, ושנית משום שהתחום שייקבע לתכלית זו ניתן בנקל לבידוד ולהסוואה. למילוי משימה זו בחרתי תחילה מפקד עליון של הס"ס (höherer SS-Führer), אבל כדי למנוע סיבוכים שבסמכות, מתבטלת בחירה זו ועליך לבצע את המשימה. זו עבודה חמורה וקשה המחייבת התמסרות האדם כולו ללא התחשבות בקשיים הצפויים. דברים מפורטים יותר תשמע מפי שטורמבאנפיהרר אייכמן מן ה-RSHA (המשרד הראשי לביטחון הרייך) שיבוא אליך בקרוב. השלטונות הנוגעים בדבר יקבלו ממני הודעה בזמן המתאים. פקודה זו עליך לשמור בסוד מוחלט ואפילו מפני הממונים עליך. לאחר שיחתך עם אייכמן תמציא לי מיד את התכניות למתקנים המיועדים. היהודים הם אויביו הנצחיים של העם הגרמני וחובה היא להשמידם. את כל היהודים שבהישג ידנו יש עכשיו, בזמן המלחמה, להשמיד ללא יוצא מן הכלל. אם לא יעלה עתה בידנו להרוס את היסודות הביולוגיים של היהדות, ישמידו היהודים בבוא הזמן את העם הגרמני.

לאחר קבלת פקודה רבת משקל זו חזרתי מיד לאושוויץ, בלי שהתייצבתי במשרד הממונה עלי באוראנינבורג (Oranienburg). כעבור זמן קצר בא אייכמן אלי לאושוויץ. הוא הביאני בסוד התוכניות לאקציות בארצות השונות. את סדרן לא אוכל עוד לפרט בדיוק. לראשונה יבואו בחשבון בשביל אושוויץ יהודי שלזיה העילית המזרחית, והחלקים הגובלים בגנרל-גוברנמן. בעת ובעונה אחת ובהמשך, בהתאם לנסיבות, יהודי גרמניה וצ'כיה, ואחר כך יהודי המערב: צרפת, בלגיה, הולנד. הוא מנה גם מספרים של המשלוחים הצפויים, אותם איני יכול למנות יותר. להלן אנחנו ביררנו את כיצוע ההשמדה. רק גז בא בחשבון, שכן סילוק ההמונים הצפויים בירייה הוא בלתי

אפשרי ויהיה בו עומס רב מדי על אנשי ה"ס", החייבים לבצע זאת גם נוכח נשים וילדים.

אייכמן מסר לי גם על ההמתה בגזי פליטה של משאיות¹¹, כפי שבוצעה עד כה במזרח, אולם שיטה זו אינה באה בחשבון לגבי משלוחי ההמונים העומדים להגיע לאושוויץ. ההמתה בגז תחמוצת הפחמן על-ידי מזלפים בחדרי רחצה, כדרך השמדת חולי הרוח בכמה מקומות ברייך, מצריכה מיבנים רבים מדי, והשגת הגז להשמדת המונים בעייתית מאוד. בשאלה זו לא באנו לידי שום הכרעה. אייכמן אמר, כי יתעניין בגז שקל להשיגו ושאינו מצריך שום מתקנים מיוחדים ויודיע לי לאחר מכן על הדבר. נסענו לשטח על מנת לקבוע את המקום המתאים. מצאנו אחוזת איכרים שבקצה הצפוני-מערבי של קטע בנייה III, בירקנאו (Birkenau) לעתיד. המקום היה מרוחק, מוגן כנגד הצצה על-ידי חורשות ומשוכות, ולא מרוחק מהרכבת. הגוויית עתידות היו להיקבר בבורות ארוכים ועמוקים שבאחו הסמוך. על שריפת [הגוויית] לא חשבנו באותו זמן. העלינו בחשבון, שבבניינים המצויים במקום, כשהם סגורים הרמטית, אפשר להמית בבת אחת כ-800 איש על-ידי גז מתאים. חישוב זה התאים גם לקיבול שלאחר כך. במועד פתיחת האקציות עוד לא יכול אייכמן לנקוב, משום שהכל היה עדיין בשלב של הכנה, והרייכספיהרר ס"ס טרם ציווה על ההתחלה.

אייכמן חזר לברלין כדי להודיע לרייכספיהרר ס"ס על שיחתנו. כעבור ימים אחדים שלחתי אל הרייכספיהרר ס"ס בידי שליח תכנית מדויקת של המקום ותיאור מדויק של מערכת המיבנים. תשובה או החלטה בנידון לא קיבלתי אף פעם. כעבור זמן, באחד הימים, אמר לי אייכמן, שהרייכספיהרר ס"ס מסכים לתכנית...

R. Höss. Kommandant in Auschwitz—autobiographische Aufzeichnungen, München, 1963, pp.

157–158

• היינריך הימלר.

11 • ראה תעודה 182.